

11. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

12. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álita það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

13. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
 - a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 9. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
 - b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

14. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.**Samþykkt nr. 142 um starfsfræðslu og starfsþjálfun sem þætti í þróun vinnuafls.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar, er kom saman til 60. þingsetu sinnar í Genf hinn 4. júní 1975 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar

hefur samþykkt ákveðnar ábendingar varðandi þróun vinnuafls með starfsfræðslu og starfsþjálfun, en það er 6. mál á dagskrá þingsins, og

þar sem það hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 23. júní 1975 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist samþykkt um þróun vinnuafls, 1975:

1. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal setja sér og þróa viðtæka og samræmda stefnuskrá og áætlanir um starfsfræðslu og starfsþjálfun í nánnum tengslum við atvinnu, sér í lagi á vegum hinnar opinberu vinnumiðlunar.
2. Í þessum stefnuskrám og áætlunum skal taka hæfilegt tillit til
 - a. vinnuaflsþarfa, atvinnumöguleika og vandamála í sambandi við vinnu, bæði með tilliti til landsins alls og einstakra landshluta;
 - b. þróunarstigs á sviði efnahags-, félags- og menningarmála;
 - c. gagnkvæmra tengsla milli þróunar vinnuafls og annarra efnahagslegra, félagslegra og menningarlegra markmiða.
3. Stefnuskránum og áætlununum skal framfylgja með aðferðum, sem hæfa aðslæðum í landinu.
4. Stefnuskrárnar og áætlanirnar skulu miða að því að auka hæfni einstaklinganna til þess að skilja hið starfslega og félagslega umhverfi og hafa áhrif á það bæði hver fyrir sig og í félagi.

5. Að teknu tilliti til þarfa samfélagsins, skulu áætlanirnar og stefnuskrárnar hvetja alla menn og gera þeim kleift á jafnréttisgrundvelli og án mismununar af neinu tagi að þroska og nota hæfileika sína til starfa eins og best hentar hagsmunum þeirra og samrýmist þeirra eigin óskum.

2. gr.

Með framangreind markmið í huga, skal sérhvert aðildarríki byggja upp og þróa kerfi er séu opin, sveigjanleg og til uppfyllingar fyrir almenna, tæknilega og starfslega menntun, leiðsögn í menntun og starfi og starfsþjálfun, hvort sem þessi starfsemi fer fram innan hins formlega skólakerfis eða utan þess.

3. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal smám saman auka starfsfræðslukerfi sitt, þar á meðal stöðugar upplýsingar um atvinnu, í því skyni að tryggja það, að viðtækar upplýsingar og sem allra best leiðsögn standi til boða öllum börnum, unglingum og fullorðnum og einnig skulu þessi kerfi hafa að geyma viðeigandi áætlanir fyrir fatlaða og öryrkja.
2. Slíkar upplýsingar og leiðsögn skulu taka til starfsvals, starfsþjálfunar og skyldra möguleika til menntunar, ástandans á vinnumarkaði og atvinnuhorfa, möguleika á frama, vinnuskilyrða, öryggis og heilbrigði í starfi og annarra þátta atvinnulífsins í hinum ýmsu greinum efnahagslegrar, félagslegrar og menningarlegrar starfsemi og á öllum stigum ábyrgðar.
3. Við upplýsingarnar og leiðsögnina skal bæta upplýsingum um almenn efni heildarsamninga og réttindi og skyldur allra hlutaðeigenda samkvæmt vinnulöggjöf. Þessar upplýsingar skal veita í samræmi við lög og venjur með tilliti til mismunandi ætlunarverka eða hlutverka hlutaðeigandi félaga verkafólks og atvinnurekenda.

4. gr.

Sérhvert aðildarríki skal smám saman auka, aðlaga og samhæfa starfsþjálfunarkerfi sín til þess að mæta þörfinni fyrir starfsþjálfun ævina alla bæði fyrir unglinga og fullorðna í öllum greinum atvinnulífsins og á öllum stigum færni og ábyrgðar.

5. gr.

Áætlanir og stefnuskrár um starfsfræðslu og starfsþjálfun skulu samdar og framkvæmdar í samvinnu við félagssamtök atvinnurekenda og verkafólks svo og önnur samtök, sem hlut eiga að máli, eftir því sem við á og í samræmi er við landslög og venjur.

6.—13. gr.

Samhljóða 7.—14. gr. í samþykkt nr. 141 hér að framan.

Fylgiskjal III.

Samþykkt nr. 143 um óhæfilegar aðstæður farandverkamanna og jafnrétti þeirra til atvinnumöguleika og aðbúðar.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar, er kom saman til 60. þingsetu sinnar í Genf hinn 4. júní 1975 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar,

hefur það í huga að í formála stofnskrár Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar er þinginu falið það hlutverk að vernda „hagsmunum verkamanna þegar þeir starfa utan heimalands síns“,

hefur það í huga að Philadelfiuyfirlýsingin staðfestir á ný að ein af þeim grundvallarreglum, sem stofnunin byggir á, sé að „vinnuafl er ekki verslunarvara“ og að „fátækt hvar sem er stofnar í hættu velmegun allsstaðar“, og viðurkennir þá